

at den almindelige civilisation steg i dette land i den periode – det var kultiverede mennesker, ikke kyniske mennesker, folk, der kendte familier, som var blevet ramt af trafikens myrderier, hvilket alle gør – til, at man faktisk fik gjort noget ved det. Vi fik Færdselssikkerhedskommissionen, der kom til at arbejde med det. Der skete en hel del ting, slet ikke tilstrækkeligt, men der skete en hel del ting i den periode.

Nogle af os, på et tidspunkt måske endda et flertal af os, håbede, at vi også ville sikre, at den gode udvikling fortsatte, for det er jo absurd vanvittigt mange mennesker, hvis liv ødelægges, enten ved at deres nærmeste bliver dræbt, eller ved at de selv forkrøbles af en absurd trafikadfærd.

Vi kan sagtens have et velfungerende trafiksystem, hvor vi slet ikke har de her myrderier, men det forudsætter naturligvis, at det er en ansvarlig og menneskekærlig regering, der også tager hensyn til andet end den egoistiske selvudfoldelse. Og det forudsætter selvfølgelig, at man bruger den viden, der er til rådighed, så man finder ud af, hvordan vi bedst får gjort noget ved dette absurde problem med myrderierne på vejene.

Jeg vil aldrig nogen sinde påstå, når regeringen fremsætter et forslag om 130 km/t., at det er lovsjusk. Det er helt velovervejede kynisme. Der er ingen undskyldning. Det kan ikke siges, at det her er sjusk. Man ved hele vejen igennem, hvad man gør. Og så langt er vores eksperter altså ikke kommet væk endnu, at man helt kan have fået dem uden for høre- og synsvidde.

Jeg ved godt, at man har droslet ned i Vejdirektoratet, og jeg ved godt, at der ikke sidder nogen i Justitsministeriet, endnu i hvert fald, der har forstand på tingene, men det må vel nå at komme på et eller andet tidspunkt.

Og så kunne det vel være, at man i denne her sammenhæng kunne håbe på, at der alligevel er nogle, der ringer til dem og siger: Vil I være det her bekendt? Der sidder mødre og fædre i denne her regering. Trafikken er en elendig pædagog forstået på den måde, at det går godt, indtil det går forfærdeligt galt. Og så er det frygteligt frygtindgydende for sent at opdage det.

Indimellem har i hvert fald jeg været så fortvivlet, at jeg var lige ved at sige: Bare det var dem selv, det gik ud over. Og så er den næste tanke: Nej, man kan ikke ønske for sine værste fjender, at de bliver ramt af trafikulykker i familien. Det er så grotesk, det er så forfærdeligt, og

jeg vil meget bede til, at regeringen én gang til går ind og overvejer: Kan vi ikke i stedet for at øge problemet begrænse det?

Det er altså ikke nok at sige, at man skærper bøderne, for hvis man ikke vil gøre noget for, at folk bliver opdaget, kan det jo være det samme. Og jeg kan ikke høre andet i de signaler, jeg får, end at man stadig væk vil sige, at hastighedsgrænserne på f.eks. motorvejene er vejledende. Hvis man ikke vil sætte automatisk fartkontrol ind, kan man ikke få gjort noget ved det for alvor, for det er simpelt hen for farligt for politiet at begynde at vinke folk ind til siden.

Når folk kører med de hastigheder, kan de ikke nå at standse. Og en meget, meget væsentlig årsag til de ulykker, vi trods alt har på motorvejene, er de biler, der er blevet standset, eller som på anden måde er gået i stå. Det er dér, vi har drabsulykkerne, for de hastige, hurtige biler kan ikke nå at opdage bilen, og de kan ikke nå at stoppe, når de har set bilen, og så sker de frygtelige ting.

Der burde ingen ulykker være på motorvejene, for her har vi fjernet al anden trafik. Det er jo ikke, fordi de er specielt sikre – så kan man sige, det er sikrest at blive hjemme – men fordi man har fjernet al anden trafik. Derfor burde det være sådan, at der slet ikke var ulykker på vores motorveje, men det er der.

Må jeg også godt sige en ting til det der med, hvad de er bygget til. Resterne af de eksperter, der er tilbage i den offentlige forvaltning, siger, at motorvejene er bygget til sigtelinjer, hvor man kører 100 km/t. Det er altså på et tidspunkt, hvor man er blevet opmærksom på det her problem. Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti ikke er blevet opmærksom på det. Men der er altså eksperter, smagsdommere, irriterende mennesker, der har sat sig ind i tingene, der har sagt: Vi begynder nu at bygge vores veje, og det har man jo så gjort, så der tages hensyn til, hvordan sigtelinjerne er.

Derfor er det fuldstændig rigtigt, når det oplyses, at de faktisk er beregnet til 100 km/t., for hvis man har en sigtelinje, der siger 120 km/t., skal man have en hastighedsgrænse, der siger 100 km/t., for at man kan få en forsvarlig kørsel – hvis man altså vel at mærke er mere optaget af, at mennesker skal overleve og der ikke skal ske ulykker på vores meget dyre motorveje, end man er af, at der er nogle smarte drenge, der kan komme lidt hurtigere frem, for det er ufatteligt lidt, det betyder.